Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2075/2005

(2005. gada 5. decembris),

ar ko nosaka īpašus noteikumus oficiālām *Trichinella* pārbaudēm gaļā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 338, 22.12.2005., 60. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1665/2006 (2006. gada 6. novembris)	L 320	46	18.11.2006.
►**M2**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1245/2007 (2007. gada 24. oktobris)	L 281	19	25.10.2007.

▼B

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2075/2005

(2005. gada 5. decembris),

ar ko nosaka īpašus noteikumus oficiālām *Trichinella* pārbaudēm gaļā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu ([1]), un jo īpaši tās 18. panta 9. un 10. punktu,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku ([2]), Regula (EK) Nr. 854/2004 un Regula (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un labturības noteikumiem ([3]), nosaka veselības noteikumus un prasības attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku un nepieciešamo oficiālo kontroli.

(2) Papildus šiem noteikumiem ir jāizstrādā sīkāki noteikumi attiecībā uz trihinellām. Mājas cūku, mežacūku, zirgu un citu sugu dzīvnieku gaļa var būt invadēta ar *Trichinella* ģints nematodēm. Ar trihinellām invadētas gaļas lietošana pārtikā cilvēkiem var izraisīt nopietnu saslimšanu. Ir jāievieš pasākumi, lai novērstu cilvēku saslimšanu, ko izraisa ar trihinellām invadēta gaļa.

(3) 2001. gada 22. novembrī Veterināro pasākumu zinātniskā komisija attiecībā uz sabiedrības veselību pieņēma atzinumu par trihinelozi, epidemioloģiju, noteikšanas metodēm un ar trihinellām neinvadētas cūkgaļas ražošanu. 2004. gada 1. decembrī Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes Bioloģiskā apdraudējuma zinātnes ekspertu grupa (*BIOHAZ*) pieņēma atzinumu par saldēšanas metodēm un to piemērotību, lai ļautu pārtikā lietot ar *Trichinella* vai *Cysticercus* invadētu gaļu. 2005. gada 9.-10. martā*BIOHAZ* pieņēma atzinumu par kauto dzīvnieku atkārtotas pārbaudes riska novērtējumu vietās ar zemu trihinellu izplatību.

(4) Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīva 77/96/EEK par trihinellu (*trichinella spiralis*) pārbaudi, importējot no trešām valstīm svaigu mājas cūku gaļu ([4]) tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvu 2004/41/EK, ar ko atceļ dažas direktīvas par pārtikas higiēnu un dzīvnieku veselības nosacījumiem attiecībā uz noteiktu lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu un laišanu tirgū un groza Padomes Direktīvu 89/662/EEK un Padomes Direktīvu 92/118/EEK, un Padomes Lēmumu 95/408/EK ([5]).

(5) Trihinellu noteikšanai svaigā gaļā ir apstiprinātas vairākas metodes. Metode, kas ietver kopparaugu hidrolīzi ar magnētiskā maisītāja izmantošanu, tiek ieteikta kā visuzticamākā metode ikdienas lietošanai. Parazītu analīzes veikšanai ņemtā parauga daudzumu ir jāpalielina, ja paraugu nevar paņemt vietā, kur para-

([1]) OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp., labota ar OV L 226, 25.6.2004., 83. lpp.
([2]) OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp., labota ar OV L 226, 25.6.2004., 22. lpp.
([3]) OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp., labota ar OV L 191, 28.5.2004., 1. lpp.
([4]) OV L 26, 31.1.1977., 67. lpp.
([5]) OV L 157, 30.4.2004., 33. lpp., labots ar OV L 195, 2.6.2004., 12. lpp.

▼B

zītiem ir sevišķa tieksme koncentrēties, un ja dzīvnieka suga vai tips ir par pamatu uzskatīt, ka invadēšanās risks ir augstāks. Trihinelloskopijas pārbaudē nevar noteikt neiekapsulētas trihinellu sugas, kas invadē mājdzīvniekus, meža dzīvniekus, kā arī cilvēkus, un tā nav uzskatāma par piemērotu standarta pārbaudes metodi. Trihinelloskopijas metode izmantojama tikai ārkārtējos apstākļos neliela skaita kauto dzīvnieku pārbaudei nedēļā, ja pārtikas apritē iesaistītie tirgus dalībnieki veic gaļas apstrādes pasākumus, lai tā būtu pilnīgi droša izmantošanai pārtikā. Tomēr pārejas periodā metode jāaizstāj ar ticamāku pārbaudes metodi. Citas metodes, piemēram, seroloģiskie testi, var būt noderīgi monitoringa mērķiem, ja šādus testus ir apstiprinājusi Kopienas references laboratorija, tiklīdz Komisija šādu laboratoriju ir noteikusi. Seroloģiskie testi nav piemēroti trihinellu invāzijas noteikšanai atsevišķiem dzīvniekiem, kas paredzēti pārtikas ražošanai.

(6) Gaļas saldēšana īpašos apstākļos var iznīcināt gaļā esošos parazītus, bet dažas trihinellu sugas, kas sastopamas medījumu gaļā un zirgiem, ir sala noturīgas pat tad, ja saldēšanu veic ieteiktajās temperatūras un laika kombinācijās.

(7) Kompetentā iestāde var atzīt novietni par brīvu no trihinellām ar noteikumu, ka tiek izpildīti konkrēti nosacījumi. Cūkas, kas audzētas nobarošanai šādās novietnēs, netiek pakļautas pārbaudēm uz trihinellām. Kompetentā iestāde var atzīt novietņu kategoriju par brīvu no trihinellām ar noteikumu, ka tiek izpildīti konkrēti nosacījumi. Šāds atzinums samazina kompetento iestāžu pārbaudes, kas ir veicamas novietnēs uz vietas, bet tas ir pieļaujams tikai tajās dalībvalstīs, kur vēsturiski ir ļoti zema šīs slimības izplatība.

(8) Regulāra mājas cūku, mežacūku, zirgu un lapsu un citu uzņēmīgo dzīvnieku pārbaude ir svarīga slimības izplatības izmaiņu novērtējumam. Šādas uzraudzības rezultāti norādāmi ikgadējā ziņojumā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/99/EK par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību ([1]).

(9) Regula (EK) Nr. 853/2004 neattiecas uz savvaļas medījumiem vai medījumu gaļu, ko piegādā tieši gala patērētājam vai vietējiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas piegādā tieši gala patērētājam. Tāpēc katrai dalībvalstij jāpieņem valsts mēroga pasākumi, ar kuru palīdzību var samazināt risku, ka ar trihinellām invadēta mežacūkas gaļa varētu sasniegt gala patērētāju.

(10) Šajā regulā noteiktie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOSACĪJUMI

1. pants

Definīcija

Šīs regulas izpratnē "trihinella" nozīmē jebkuru nematodi, kas pieder pie *Trichinella* dzimtas sugām.

([1]) OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.

▼B

II NODAĻA

KOMPETENTO IESTĀŽU UN PĀRTIKAS APRITĒ IESAISTĪTO TIRGUS DALĪBNIEKU SAISTĪBAS

2. pants

Paraugu noņemšana liemeņiem

1. Pēckaušanas izmeklēšanai kautuvēs jāietver sistemātiska mājas cūku liemeņu paraugu ņemšana.

Paraugs ņemams no katra liemeņa un pārbaudāms uz trihinellu klātbūtni kompetentās iestādes noteiktā laboratorijā, izmantojot vienu no šādām noteikšanas metodēm:

a) I pielikuma I nodaļā minētā noteikšanas standartmetode vai

b) I pielikuma II nodaļā minētā līdzvērtīgā noteikšanas metode.

2. Līdz trihinellu pārbaudes rezultātu saņemšanai un ar nosacījumu, ka pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks garantē pilnīgu izsekojamību:

a) šādus liemeņus kautuvē vai gaļas sadalīšanas uzņēmumā, kas atrodas tajās pašās telpās kā kautuve (“telpas”), var sadalīt maksimāli sešās daļās;

b) atkāpjoties no a) apakšpunkta un ar kompetentās iestādes atļauju, šādus liemeņus var sadalīt gaļas sadalīšanas uzņēmumā, kas ir saistīts ar kautuvi vai atrodas atsevišķi no tās, ja:

   i) process ir kompetentās iestādes uzraudzībā,

   ii) liemeņus vai to daļas nogādā ne vairāk kā uz vienu gaļas sadalīšanas uzņēmumu,

   iii) gaļas sadalīšanas uzņēmums atrodas dalībvalsts teritorijā un

   iv) pozitīva rezultāta saņemšanas gadījumā visas liemeņa daļas tiek atzītas par nederīgām lietošanai pārtikā.

3. Zirgu, mežacūku un citu mājdzīvnieku un savvaļas dzīvnieku liemeņus, kas izraisa aizdomas par invāziju ar trihinellām, kautuvēs vai medījumu apstrādes uzņēmumos sistemātiski jāpārbauda, veicot pēckaušanas pārbaudes.

Šādas pārbaudes nav jāveic, ja kompetentā iestāde, izvērtējot risku, apstiprinājusi, ka trihinellu invāzijas risks attiecīgajai mājdzīvnieku vai savvaļas dzīvnieku sugai ir niecīgs.

Paraugs ņemams no katra liemeņa un pārbaudāms saskaņā ar I un III pielikumu kompetentās iestādes noteiktā laboratorijā.

3. pants

Atkāpes

1. Kā izņēmums 2. panta 1. punktam mājas cūkas gaļa, kura saskaņā ar II pielikumu bijusi saldēta kompetentās iestādes uzraudzībā, atbrīvojama no pārbaudes uz trihinellām.

2. Kā izņēmums 2. panta 1. punktam tādu mājas cūku liemeņus un gaļu, kas turētas tikai nobarošanai un kaušanai, var atbrīvot no pārbaudes uz trihinellām, ja dzīvnieki ir no:

a) novietnes vai novietņu kategorijas, kuru kompetentās iestādes oficiāli atzinušas par tādu, kas saskaņā ar IV pielikuma II nodaļā noteikto procedūru ir brīva no trihinellām;

b) reģiona, kur trihinellu risks mājas cūkām oficiāli atzīts par niecīgu, jo:

▼B

i) šai nolūkā kopā ar sākotnējo ziņojumu, kurā ietverta IV pielikuma II nodaļas D punktā norādītā informācija, iesniegts attiecīgās dalībvalsts paziņojums Komisijai un citām dalībvalstīm;

ii) reģions atzīts par niecīga trihinellu riska reģionu saskaņā ar šādu procedūru.

Citām dalībvalstīm ir trīs mēneši no i) apakšpunktā minētā ziņojuma saņemšanas rakstisku komentāru nosūtīšanai Komisijai. Ja Komisija vai dalībvalstis neiebilst, reģionu atzīst par reģionu ar niecīgu trihinellu risku, un mājas cūkas no šī reģiona kaušanas brīdī atbrīvo no pārbaudes veikšanas attiecībā uz trihinellām.

Komisija tās tīmekļa vietnē publicē šādu reģionu sarakstu.

3. Ja kompetentā iestāde īsteno 2. punktā minēto atkāpi, attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar Direktīvas 2003/99/EK 9. panta 1. punktu iesniedz Komisijai gada pārskatu, iekļaujot tajā šīs regulas IV pielikuma II nodaļas D punktā minēto informāciju.

Ja dalībvalsts neiesniedz šādu ziņojumu vai tas šī panta mērķiem ir neapmierinošs, attiecīgajai dalībvalstij atkāpi vairs nepiešķir.

4. pants

Trihinellu pārbaude un veselības marķējuma piemērošana

1. Šīs regulas 2. pantā minētos liemeņus vai to daļas, izņemot 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētos, nedrīkst izvest no telpām, pirms tiek noteikts, ka pārbaudes rezultāti uz trihinellām ir negatīvi.

Līdzīgi citas dzīvnieka daļas, kuras paredzētas lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barošanai un kurās ir šķērssvītrotās muskuļu šķiedras, nedrīkst izvest no telpām, pirms tiek noteikts, ka pārbaudes rezultāti uz trihinellām ir negatīvi.

2. Dzīvnieku atkritumus un dzīvnieku blakusproduktus, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā un kuros nav šķērssvītrotās muskuļu šķiedras, drīkst izvest no telpām, pirms tiek saņemti pārbaudes rezultāti uz trihinellām.

Tomēr kompetentā iestāde var pieprasīt pārbaudes uz trihinellām vai dzīvnieku blakusproduktu iepriekšēju apstrādi, pirms tiek dota atļauja to izvešanai no telpām.

▼M1

3. Ja kautuvē ir ieviesta procedūra, lai nodrošinātu, ka neviena pārbaudīto liemeņu daļa netiek izvesta no telpām, pirms tiek noteikts, ka *Trihinella* pārbaudes rezultāti ir negatīvi un procedūru ir oficiāli apstiprinājusi kompetentā iestāde vai, ja ir spēkā 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktā atkāpe, var piemērot Regulas (EK) Nr. 854/2004 5. panta 2. punktā noteikto veselības marķējumu, pirms pieejami *Trichinella* pārbaudes rezultāti.

▼B

5. pants

Apmācība

Kompetentā iestāde nodrošina, ka visiem strādājošajiem, kas iesaistīti paraugu pārbaudē, lai noteiktu trihinellu invāziju, ir jābūt attiecīgi apmācītiem un tiem jāpiedalās:

a) trihinellu noteikšanas testu kvalitātes pārbaudes programmā un

b) laboratorijā veikto testēšanas, uzskaites un analīzes procedūru regulārā novērtēšanā.

▼B

6. pants

Noteikšanas metodes

1. I pielikuma I un II nodaļā izklāstītās noteikšanas metodes pielietojamas, lai pārbaudītu 2. pantā minētos paraugus:

a) ja ir pamats aizdomām par invadēšanos ar trihinellām vai

b) ja paraugos, kas nāk no tās pašas novietnes, iepriekšējās pārbaudes rezultāts, izmantojot 16. panta 1. punktā noteikto trihinelloskopisko metodi, bijis pozitīvs.

2. Visi paraugi ar pozitīvu rezultātu nosūtāmi valsts vai Komisijas references laboratorijai, lai noteiktu klātesošās trihinellu sugas.

7. pants

Ārkārtas rīcības plāni

Dalībvalstu kompetentajām iestādēm līdz 2006. gada 31. decembrim jāsagatavo ārkārtas rīcības plāns, nosakot visas darbības, kas veicamas, ja 2. un 16. pantā minēto paraugu pārbaudes rezultāti uz trihinellām ir pozitīvi. Šādā plānā jāparedz:

a) izcelsmes izsekošana invadētajiem liemeņiem un liemeņu daļām, kas satur muskuļu šķiedras;

b) pasākumi rīcībai ar invadētajiem liemeņiem un to daļām;

c) invadēšanās avota un izplatības starp savvaļas dzīvniekiem izmeklēšana;

d) jebkuri pasākumi, kas veicami mazumtirdzniecības vai patērētāju līmenī;

e) pasākumi, kas veicami, ja invadētos liemeņus nevar identificēt kautuvē;

f) klātesošo trihinellu sugu noteikšana.

8. pants

No trihinellām oficiāli brīvu novietņu atzīšana

Kompetentā iestāde var oficiāli noteikt novietnes vai novietņu kategorijas, kuras uzskatāmas par tādām, kur trihinellas nav sastopamas, ja tiek izpildītas šādas prasības:

a) novietnes gadījumā – IV pielikuma I nodaļā un II nodaļas A, B un D punktā noteiktās prasības;

b) novietņu kategoriju gadījumā – IV pielikuma II nodaļas C un D punktā noteiktās prasības.

9. pants

Pārtikas apritē iesaistīto tirgus dalībnieku saistības informēt

Pārtikas apritē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem no novietnēm, kas atzītas par brīvām no trihinellām, jāinformē kompetentā iestāde par jebkurām IV pielikuma I nodaļas un II nodaļas B punkta prasībām, kuras netiek izpildītas, vai par jebkurām izmaiņām, kas var ietekmēt novietnes statusu "brīva no trihinellām".

▼B

10. pants

No trihinellām brīvu novietņu pārbaude

Kompetentajai iestādei jānodrošina periodiska pārbaužu veikšana novietnēs, kuras atzītas par brīvām no trihinellām.

Pārbaužu biežums atkarīgs no iespējamā riska, ņemot vērā slimības vēsturi un izplatību, iepriekšējos secinājumus, ģeogrāfisko novietojumu, vietējos uzņēmīgos savvaļas dzīvniekus, lopkopības praksi, veterināro uzraudzību un saimnieka kompetenci.

Kompetentajai iestādei jānodrošina, ka visas sivēnmātes un kuiļi no novietnēm, kuras atzītas par brīvām no trihinellām, tiek pārbaudīti saskaņā ar 2. panta 1. punktu.

11. pants

Pārraudzības programmas

Kompetentajai iestādei jāīsteno pārraudzības programma, aptverot mājas cūku, zirgu un citu uzņēmīgo dzīvnieku sugu pārbaudi no novietnēm vai novietņu kategorijām, kas atzītas par brīvām no trihinellām, vai no reģioniem, kur trihinellu risks mājas cūkām oficiāli atzīts par niecīgu, lai pārliecinātos, ka šiem dzīvniekiem tiešām nav trihinellu.

Pārraudzības programmā jāparedz pārbaužu biežums, pārbaudāmo dzīvnieku skaits un paraugu ņemšanas plāns. Šim nolūkam saskaņā ar I pielikuma I vai II nodaļu jānoņem gaļas paraugi un jāpārbauda, vai tajos nav trihinellu parazītu.

Pārraudzības programmā kā papildu līdzekli var ietvert seroloģiskās metodes, ja Kopienas references laboratorija ir apstiprinājusi šādas pārbaudes veikšanu.

12. pants

Oficiālā atzinuma atcelšana no trihinellām brīvai novietnei vai reģionam ar niecīgu risku

1. Ja mājas cūkām vai citu sugu dzīvniekiem, kas uzņēmīgi pret invadēšanos ar trihinellām, no novietnes, kas oficiāli atzīta par brīvu no trihinellām, pārbaudes rezultāts uz trihinellu invāziju ir pozitīvs, kompetentā iestāde nekavējoties:

a) atceļ oficiālo atzinumu, ka novietne ir brīva no trihinellām;

b) veic visu attiecīgās novietnes mājas cūku pārbaudi kaušanas laikā saskaņā ar 2. panta 1. punktu un veic seroloģisko pārbaudi visiem attiecīgās novietnes dzīvniekiem, kas uzņēmīgi pret invadēšanos ar trihinellām, ja Kopienas references laboratorija ir to apstiprinājusi kā atbilstošu pārbaudes veidu;

c) nosaka un pārbauda visus ganāmpulka dzīvniekus, kuri ievesti novietnē, un, ja iespējams, visus, kas no novietnes izvesti vismaz sešu mēnešu laikā pirms pozitīvo rezultātu saņemšanas; šim nolūkam noņem gaļas paraugus un pārbauda tos uz trihinellu parazītu klātbūtni, izmantojot I pielikuma I un II nodaļā ietvertās noteikšanas metodes; ja Kopienas references laboratorija atzinusi seroloģiskos testus par piemērotiem, var izmantot arī tos;

d) cik vien iespējams, izpēta parazītu izplatību, ko izraisījusi tādas gaļas izplatīšana, kas iegūta no mājas cūkām, kuras nokautas periodā pirms pozitīvajiem izmeklēšanas rezultātiem;

e) informē Komisiju un pārējās dalībvalstis;

f) uzsāk epidemioloģisku izpēti, lai noskaidrotu parazītu izplatības cēloņus;

▼B

g) palielina testu biežumu un 11. pantā noteiktās uzraudzības programmas jomu;

h) veic atbilstīgus pasākumus, ja neviens invadēts liemenis netiek atklāts kautuvē, tajā skaitā:

i) palielina katra no aizdomīgajiem liemeņiem pārbaudei ņemamā gaļas parauga lielumu vai

ii) paziņo par invadēto liemeņu nepiemērotību lietošanai pārtikā, un

iii) veic nepieciešamos pasākumus, lai iznīcinātu šādus liemeņus vai to daļas, kam ir pozitīvs pārbaudes rezultāts.

2. Kompetentajai iestādei jāatsauc oficiālais atzinums par to, ka novietne vai novietņu kategorija ir brīva no trihinellām, ja:

i) netiek izpildīta kāda no IV pielikuma I vai II nodaļas prasībām;

ii) seroloģisko vai laboratorijas pārbaužu rezultāti pēc paraugu ņemšanas no nokautām cūkām parāda, ka novietni vai novietņu kategoriju vairs nevar uzskatīt par brīvu no trihinellām.

3. Ja pārraudzības programmas vai savvaļas dzīvnieku pārraudzības programmas rezultātā iegūtā informācija liecina, ka reģionu vairs nevar uzskatīt par reģionu, kurā trihinellu risks mājas cūkām atzīts par niecīgu, Komisija svītro šādu reģionu no saraksta un informē citas dalībvalstis.

4. Pēc šāda atzinuma atsaukšanas novietni var no jauna atzīt par brīvu no trihinellām, kad novērstas identificētās problēmas un tiek izpildītas IV pielikuma II nodaļas A punkta prasības, un to apstiprinājusi kompetentā iestāde.

III NODAĻA

IMPORTS

13. pants

Veselības prasības importam

Gaļu no tādu sugu dzīvniekiem, kas varētu būt trihinellu pārnēsātājas un kam ir šķērssvītrotie muskuļi, var ievest no trešās valsts Kopienā, ja šajā trešā valstī pirms eksporta gaļa pārbaudīta uz trihinellu parazītiem.

Šādas pārbaudes saskaņā ar 2. pantu jāveic visam liemenim vai, ja tas nav iespējams, katram pusliemenim, ceturtdaļai, daļai vai atgriezumam.

14. pants

Atkāpes no 13. panta

1. Mājas cūkas gaļu var importēt bez 13. pantā minētās pārbaudes veikšanas, ja tā tiek ievesta no novietnes trešā valstī, kuru Kopiena saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 854/2004 12. pantu oficiāli ir atzinusi par brīvu no trihinellām, pamatojoties uz šīs valsts kompetentās iestādes lūgumu, kas iesniegts kopā ar ziņojumu Komisijai, kurā sniegti pierādījumi IV pielikuma I nodaļā noteiktajām prasībām.

2. Mājas cūkas gaļu var importēt bez 13. pantā minētās pārbaudes veikšanas, ja saskaņā ar II pielikumu tā apstrādāta saldējot un tas veikts trešās valsts kompetentās iestādes uzraudzībā.

▼B

15. pants

Dokumenti

13. pantā minētā gaļas importa veselības sertifikātam jāpievieno valsts pilnvarota veterinārārsta paziņojums, ka:

a) gaļa saskaņā ar 13. pantu ir pārbaudīta trešajā valstī – izcelsmes valstī, vai

b) gaļa atbilst 14. panta 1. vai 2. punkta prasībām.

Importējot gaļu, jāuzrāda šāda dokumenta oriģināls, ja vien saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 854/2004 14. panta 4. punktu nepiemēro izņēmuma noteikumus.

IV NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

16. pants

Pārejas noteikumi

1. Dalībvalsts līdz 2009. gada 31. decembrim var atļaut mājas cūku un mežacūku gaļas pārbaudei izņēmuma gadījumos izmantot I pielikuma III nodaļā noteikto trihinelloskopijas metodi, ja:

a) kā noteikts 2. pantā, visus liemeņus pārbauda atsevišķi uzņēmumā, kurā nenokauj vairāk kā 15 mājas cūkas dienā vai 75 mājas cūkas nedēļā vai nesagatavo tirgum vairāk kā 10 mežacūkas dienā, un

b) nav pieejamas I pielikuma I un II nodaļā noteiktās metodes.

2. Ja izmanto trihinelloskopijas metodi, kompetentajai iestādei jānodrošina:

a) gaļas marķēšana ar veselības zīmogu, kurš skaidri atšķiras no Regulas (EK) Nr. 853/2004 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā veselības marķējuma, un gaļas nogādāšana tieši gala patērētājam vai mazumtirdzniecības uzņēmumam, kas tieši piegādā gala patērētājam, un

b) ka gaļu neizmanto tādu produktu ražošanai, kuru ražošanas procesā netiek iznīcinātas trihinellas.

17. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas SavienībasOficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2006. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

Noteikšanas metodes

I NODAĻA

NOTEIKŠANAS STANDARTMETODE

Metode, kas ietver kopparaugu hidrolīzi ar magnētiska maisītāja izmantošanu

1. *Aparatūra un reaģenti:*

a) nazis vai šķēres un pincete paraugu ņemšanai;

b) 50 laukumiņos sadalītas planšetes, lai katrā varētu novietot apmēram 2 g gaļas, vai citi rīki, kas nodrošina līdzvērtīgu iespēju noteikt konkrēto paraugu;

c) homogenizators ar asu griešanas asmeni. Ja paraugi ir lielāki par 3 g, jāizmanto gaļas mašīna ar 2 līdz 4 mm caurumiem vai šķēres. Ja gaļa vai mēle ir saldēta (pēc virsējās kārtas atdalīšanas, kuru nevar hidrolizēt), ir nepieciešama gaļasmašīna un parauga lielums ir ievērojami jāpalielina;

d) magnētiskie maisītāji ar termostatiski kontrolētu sildīšanas plati un ar teflonu pārklātām, aptuveni 5 cm garām maisīšanas nūjiņām;

e) koniskas stikla sadalīšanas piltuves, kuru ietilpība ir vismaz 2 litri, ieteicams ar teflona drošības tapām;

f) statīvi, gredzeni un skavas;

g) sieti ar acu izmēru 180 mikroni, ārējo diametru 11 cm, ar nerūsoša tērauda sietu;

h) piltuves ar iekšējo diametru ne mazāku par 12 cm sietu atbalstam;

i) stikla mērglāze, ietilpība 3 litri;

j) stikla mērcilindri ar ietilpību 50 līdz 100 ml vai centrifūgas mēģenes;

k) trihinelloskops ar horizontālu plakni vai stereomikroskops ar maināmas intensitātes starpposmu gaismas pārraidīšanas avotu;

l) vairāki 9 cm diametra Petri trauciņi (izmantošanai ar stereomikroskopu), kas ar marķieri sadalīti uz to apakšmalas 10 x 10 mm kvadrātveida pārbaudes laukumiņos;

m) kāpuru skaitīšanas trauks (lietošanai ar trihinelloskopu), kas izgatavots no 3 mm biezas akrila plāksnes šādi:

i) trauka dibenam jābūt 180 x 40 mm un sadalītam kvadrātos,

ii) sāniem jābūt 230 x 20 mm,

iii) galam jābūt 40 x 20 mm. Apakšai un galiem jābūt ievietotiem starp malām, lai galos izveidotu divus mazus rokturīšus. Augšējā pamata mala jāpaceļ 7 līdz 9 mm no rāmja pamata, kuru veido malas un gali. Sastāvdaļas jāsavieno kopā ar līmi, kas piemērota šādam materiālam;

n) alumīnija folija;

o) 25 % sālsskābe;

▼M2

p) pepsīns, koncentrācija: 1: 10 000 NF (ASV Nacionālais formulārs), kas atbilst 1: 12 500 BP (Britu farmakopeja) un 2 000 FIP (Starptautiskā Farmaceitiskā federācija – *Fédération Internationale de Pharmacie*), vai stabilizēts šķidrs pepsīns ar vismaz 660 vienībām/ml (Eiropas farmakopeja);

▼B

q) krāna ūdens, kas uzsildīts no 46 līdz 48 °C;

r) svari ar precizitāti līdz vismaz 0,1 g;

s) metāla teknes ar jaudu no 10 līdz 15 litriem atlikušā hidrolizāta savākšanai;

▼B

t) dažāda izmēra pipetes (1, 10 un 25 ml) un pipešu turētāji;

u) termometrs ar precizitāti līdz 0,5 °C no 1 līdz 100 °C diapazonā;

v) sifons krāna ūdenim.

2. *Paraugu ņemšana un hidrolizējamais daudzums.*

a) Attiecībā uz veseliem mājas cūku liemeņiem ir jāņem vismaz 1 g liels paraugs no diafragmas kājiņas vietā pie pārejas uz cīpslaino daļu. Var izmantot īpašās trihinellu knaiblītes, ja var garantēt precizitāti starp 1,00 un 1,15 g.

Vaislas cūku un kuiļu gadījumā jāņem lielāks paraugs, kas sver vismaz 2 g, no diafragmas kājiņas vietā pie pārejas uz cīpslaino daļu.

Ja nav diafragmas kājiņu, ir jāņem paraugi vismaz divreiz pa 2 g (vai 4 g vaislas cūku un kuiļu gadījumā) no diafragmas ribu daļas vai krūškaula daļas, vai no mēles muskuļa, vai žokļa muskuļa, vai vēdera muskuļiem.

b) Attiecībā uz gaļas gabaliem ir jāņem vismaz 5 g šķērssvītroto muskuļu, kas satur maz tauku un, ja iespējams, blakus kauliem vai cīpslām. Šī paša lieluma paraugs ir jāņem no gaļas, kas nav paredzēta pilnīgai sagatavošanai vai citai pēckaušanas pārstrādei.

c) Saldētiem paraugiem analizēšanai ņem paraugus ar vismaz 5 g šķērssvītroto muskuļu audu.

Gaļas paraugu svars attiecas uz tādu gaļu, kas brīva no visiem taukiem un šķiedrām. Īpaša uzmanība jāpievērš, ņemot muskuļu paraugus no mēles, lai izvairītos no mēles virskārtas piesārņojuma, kurš netiek pakļauts hidrolīzei un var traucēt nogulšņu noteikšanu.

3. *Procedūra.*

I. Uzpilda kopparaugu (100 g paraugu vienlaicīgi)

a) 3 litru mērglāzē, kurā ir 2,0 litri krāna ūdens, kas iepriekš sasildīts līdz 46–48 °C, pievieno 16 ± 0,5 ml sālsskābes; mērglāzē ievieto maisīšanas nūjiņu, novieto uz iepriekš sasildītas plāksnes un uzsāk maisīšanu.

▼M2

b) Pievieno 10 ± 0,2 g pepsīna vai 30 ± 0,5 ml šķidra pepsīna.

▼B

c) Saskaņā ar 2. punktu homogenizatorā sasmalcina 100 g savākto paraugu.

d) Sasmalcināto gaļu pārvieto uz 3 litru mērglāzi, kurā ir ūdens, pepsīns un sālsskābe.

e) Homogenizatora malšanas ieliktni atkārtoti ievieto hidrolizējamā šķīdumā un homogenizatora konusu izskalo ar nelielu daudzumu hidrolizējamā šķīduma, lai atdalītu gaļu, ja tā vēl kaut kur ir pieķērusies.

f) Mērglāzi pārklāj ar alumīnija foliju.

g) Magnētiskais maisītājs jānoregulē tā, lai tajā visa procesa laikā saglabātos pastāvīga temperatūra 44°–46 °C. Hidrolizējamo šķīdumu jāmaisa pietiekami ātri, lai radītu dziļu virpuli bez šļakstīšanās.

h) Hidrolizējamo šķīdumu maisa, līdz gaļas gabaliņi pazūd (apmēram 30 minūtes). Maisītāju izslēdz un hidrolizātu izlej caur sietu nogulšņu piltuvē. Dažu gaļas veidu (mēles, medījuma gaļas utml.) apstrādei var būt nepieciešams ilgāks hidrolīzes laiks (nepārsniedzot 60 minūtes).

i) Hidrolīze uzskatāma par apmierinošu, ja sietā paliek ne vairāk kā 5 % no sākuma parauga svara.

j) Hidrolizātu notur piltuvē 30 minūtes.

k) Pēc 30 minūtēm 40 ml parauga hidrolizāta ātri nolej mērcilindrā vai centrifūgas mēģenē.

l) Hidrolizātu un citas šķidras atliekas uzglabā traukā līdz gala rezultātu saņemšanai.

▼B

m) 40 ml parauga nostādina 10 minūtes. 30 ml supernatanta šķidruma rūpīgi nosūc, lai noņemtu augšējos slāņus un atstātu tilpumu, kas nepārsniedz 10 ml.

n) Atlikušos 10 ml nogulšņu parauga ielej kāpuru skaitīšanas tvertnē vai Petri trauciņā.

o) Cilindru vai centrifūgas stobriņu izskalo ar ne vairāk kā 10 ml krāna ūdens, kuru pievieno paraugam kāpuru skaitīšanas tvertnē vai Petri trauciņā. Pēc tam paraugu analizē ar trihinelloskopu vai stereomikroskopu 15 līdz 20-kārtīgā palielinājumā. Ir atļauta vizualizācija, izmantojot citas metodes, ja pozitīvās kontroles paraugu pārbaude ir parādījusi, ka var iegūt līdzvērtīgu vai labāku rezultātu nekā tradicionālās vizualizācijas metodes. Visos gadījumos, kad pastāv aizdomas vai ir parazītveidīgas formas, jāizmanto lielāks 60 līdz 100-kārtīgs palielinājums.

p) Paraugu hidrolizāti jāpārbauda uzreiz pēc tam, kad tie ir gatavi. Nekādā gadījumā pārbaudes veikšanu nedrīkst atlikt uz nākamo dienu.

Ja paraugu hidrolizātus nepārbauda 30 minūtēs pēc sagatavošanas, tie jādzidrina šādi. Galīgo paraugu apmēram 40 ml apjomā ielej mērcilindrā un nostādina 10 minūtes. 30 ml supernatanta šķidruma nolej, atstājot 10 ml tilpumu. Šo apjomu papildina līdz 40 ml ar krāna ūdeni. Pēc atkārtotas 10 minūšu nostādināšanas 30 ml supernatanta šķidruma nosūc, atstājot ne vairāk kā 10 ml pārbaudei Petri trauciņā vai kāpuru skaitīšanas tvertnē. Mērcilindru izskalo ar ne vairāk kā 10 ml krāna ūdens un skalošanas ūdeni pievieno paraugam Petri trauciņā vai kāpuru skaitīšanas tvertnē pārbaudes veikšanai.

Ja izmeklēšanas laikā tiek secināts, ka nostājumi ir duļķaini, paraugu ielej mērcilindrā un papildina līdz 40 ml ar krāna ūdeni, un pēc tam piemēro iepriekšminēto procedūru. Procedūru var atkārtot 2 līdz 4 reizes, līdz šķidrums ir pietiekami dzidrs precīza rezultāta nolasīšanai.

II. Kopparaugi, kuros nav mazāk par 100 g

Ja nepieciešams, saskaņā ar 3.I. procedūru apvienotajam 100 g paraugam var pievienot vēl līdz 15 g parauga un pārbaudīt kopā. Vairāk nekā 15 g parauga analizējami kā pilnīgs kopparaugs. Apvienotiem paraugiem, kas satur līdz 50 g, hidrolizējamo šķidrumu un tā sastāvdaļas var samazināt līdz litram ūdens, 8 ml sālsskābes un 5 g pepsīna.

III. Pozitīvs vai nenoteikts rezultāts

Ja kopparauga pārbaudes rezultāts ir pozitīvs vai nenoteikts, ņem nākošos 20 g parauga no katras cūkas saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu. Ņem 20 g paraugus no piecām cūkām kopā un pārbauda, izmantojot iepriekš aprakstīto metodi. Šādi pārbauda paraugus no 20 grupām pa piecām cūkām katrā grupā.

Ja apvienotā paraugā no piecām cūkām tiek noteiktas trihinellas, ņem nākamos 20 g paraugus no atsevišķām cūkām grupā un katru pārbauda atsevišķi, izmantojot iepriekš aprakstīto metodi.

Parazītu paraugus tur 90 % etilspirtā konservācijai un sugas identifikācijai Kopienas vai valsts references laboratorijā.

Pēc parazītu savākšanas pozitīvie šķidrumi (hidrolizāts, supernatanta šķidrums, skalošanas ūdens utt.) jāattīra, karsējot līdz vismaz 60 ºC.

II NODAĻA

LĪDZVĒRTĪGAS METODES

A. **Mehāniski veikta kopparaugu hidrolīzes metode/sedimentācijas tehnoloģija**

1. *Aparatūra un reaģenti:*

a) nazis vai šķēres paraugu ņemšanai;

b) 50 laukumiņos sadalītas planšetes, lai katrā varētu novietot apmēram 2 g gaļas, vai cits rīks, kas nodrošina līdzvērtīgu iespēju noteikt konkrēto paraugu;

c) gaļas mašīna vai elektriskais homogenizators;

d) laboratorijas homogenizators Stomacher 3 500 Thermo;

▼B

e) plastmasas maisiņi, kas piemēroti laboratorijas homogenizatoram *Stomacher*;

f) koniskas sadalīšanas piltuves ar tilpumu 2 l, ieteicams ar teflona drošības tapām;

g) statīvi, gredzeni un skavas;

h) sieti ar acu izmēru 180 mikroni, ārējo diametru 11 cm, no nerūsējoša tērauda;

i) piltuves ar iekšējo diametru ne mazāku par 12 cm sietu atbalstam;

j) 100 ml stikla mērcilindri;

k) termometrs ar precizitāti līdz 0,5 °C temperatūras diapazonā no 1 °C līdz 100 °C;

l) vibrators, piem., elektriskais skūšanās aparāts ar noņemtu galviņu;

m) relejs, kurš ieslēdzas un izslēdzas ar vienas minūtes intervāliem;

n) trihinelloskops ar horizontālu plakni vai stereomikroskops ar maināmas intensitātes starpposmu gaismas pārraidīšanas avotu;

o) kāpuru skaitīšanas trauks un vairāki 9 cm diametra Petri trauciņi kā noteikts I nodaļas 1. punkta l) un m) apakšpunktā;

p) 17,5 % sālsskābe;

▼M2

q) pepsīns, koncentrācija: 1: 10 000 NF (ASV Nacionālais formulārs), kas atbilst 1: 12 500 BP (Britu farmakopeja) un 2 000 FIP (Starptautiskā Farmaceitiskā federācija – *Fédération Internationale de Pharmacie*), vai stabilizēts šķidrs pepsīns ar vismaz 660 vienībām/ml (Eiropas farmakopeja);

▼B

r) vairākas 10 litru tvertnes, kuras izmanto aparāta attīrīšanai, piemēram, no formalīna un hidrolizāta, kas paliek pāri gadījumos, kad parauga pārbaudes rezultāts ir pozitīvs;

s) svari ar precizitāti 0,1 g.

2. *Paraugu ņemšana un hidrolizāta daudzums.*

Saskaņā ar I nodaļas 2. punktu.

3. *Procedūra.*

I. Malšana

Iepriekšēja gaļas paraugu malšana gaļas mašīnā uzlabos hidrolīzes kvalitāti. Ja izmanto elektrisko homogenizatoru, tas jādarbina trīs līdz četras reizes, aptuveni vienu sekundi katru reizi.

II. Hidrolīzes procedūra

Šo procedūru var izmantot gan ar pilniem kopparaugiem (100 g paraugu vienlaicīgi) vai paraugiem, kuros ir mazāk nekā 100 g.

a) Pilni kopparaugi (100 paraugi vienlaicīgi)

i) Laboratorijas homogenizatoru *Stomacher*3 500 aprīko ar dubultu plastmasas maisiņu un temperatūras kontroli, kas uzstādīta uz 40–41 °C.

ii) Pusotra litra ūdens, kas iepriekš sasildīts līdz 40–41 °C, ielej iekšējā plastmasas maisiņā.

iii) Ielej homogenizatorā 25 ml 17,5 % sālsskābes.

iv) Saskaņā ar 2. punktu pievieno 100 paraugus ar katra svaru aptuveni 1 g (pie 25 līdz 30 °C), kas ņemti no atsevišķiem paraugiem.

▼M2

v) Visbeidzot, pievieno 6 g pepsīna vai 18 ml šķidra pepsīna. Lai novērstu pepsīna sadalīšanos, stingri jāievēro šī secība.

▼B

vi) Tad *Stomacher* aparātam ļauj malt maisiņa saturu 25 minūtes.

▼B

vii) Plastmasas maisiņu izņem no aparāta, un hidrolizātu nofiltrē caur sietu 3 litru mērglāzē.

viii) Plastmasas maisiņu izmazgā ar aptuveni 100 ml ūdens, kuru pēc tam izmanto sieta skalošanai un pievieno filtrātam mērglāzē.

ix) Līdz pat 15 individuālus paraugus var pievienot kopparaugam, kas sastāv no 100 paraugiem, un pārbaudīt kopā.

b) Mazāki kopparaugi (mazāk nekā 100 paraugi)

i) Laboratorijas homogenizatoru *Stomacher*3 500 aprīko ar dubultu plastmasas maisiņu un temperatūras kontroli, kas uzstādīta uz 40–41 °C.

ii) Hidrolizējamo šķidrumu sagatavo, maisot aptuveni pusotru litru ūdens un 25 ml 17,5 % sālsskābes. Pievieno 6 g pepsīna un visu apjomu maisa 40–41 °C temperatūrā. Lai izvairītos no pepsīna sadalīšanās, strikti jāievēro šī secība.

iii) No hidrolizējamā šķidruma atmēra apjomu, kas atbilst 15 ml uz gramu parauga (t.i., 30 paraugiem nepieciešamais apjoms ir 30 x 15 ml = 450 ml), un pārvieto iekšējā no diviem plastmasas maisiņiem kopā ar gaļas paraugiem, kas sver aptuveni 1 g (pie temperatūras 25 °C līdz 30 °C), kas ņemti no katra individuāla parauga saskaņā ar 2. punktu.

iv) Ārējā maisiņā ielej ūdeni aptuveni 41 °C temperatūrā, lai papildinātu apjomu abos maisiņos līdz pusotram litram. Tad aparātam ļauj malt maisiņa saturu 25 minūtes.

v) Plastmasas maisiņu izņem no *Stomacher* aparāta, un hidrolizātu nofiltrē caur sietu 3 litru mērglāzē.

vi) Plastmasas maisiņu izmazgā ar aptuveni 100 ml ūdens (pie temperatūras no 25 °C līdz 30 °C), kuru pēc tam izmanto sieta skalošanai un pievieno filtrātam mērglāzē.

III. Kāpuru noteikšana ar sedimentāciju

— Ledu (300 līdz 400 g ledus pārslu, vižņu vai sadrumstalota ledus) pievieno hidrolizātam, papildinot tā apjomu līdz 2 litriem. Hidrolizātu maisa, līdz ledus ir izkusis. Mazāku kopparaugu gadījumā (skatīt II (b)) ledus daudzumu attiecīgi samazina.

— Atdzesētu hidrolizātu pārlej 2 litru sadalīšanas piltuvē, kas papildu skavā aprīkota ar vibratoru.

— Šķidrumam ļauj nogulsnēties 30 minūtes, nogulšņu veidošanas piltuvi ar pārtraukumiem vibrē, t.i., vienas minūtes vibrēšanai seko vienas minūtes pauze.

— Pēc 30 minūtēm 60 ml nogulšņu parauga ātri ielej 100 ml mērcilindrā (piltuvi pēc lietošanas izskalo ar mazgājamā līdzekļa šķīdumu).

— 60 ml parauga nostādina vismaz 10 minūtes, pēc kurām supernatanta šķidrumu nosūc, atstājot 15 ml šķidruma, kuru pārbauda uz kāpuru klātbūtni.

— Supernatanta nosūkšanai var izmantot vienreizējās lietošanas šļirci, kura aprīkota ar plastmasas caurulīti. Caurulītes garumam jābūt tādam, lai 15 ml šķidruma paliktu mērcilindrā, kad šļirces uzmala atrodas uz cilindra malas.

— Atlikušos 15 ml ielej kāpuru skaitīšanas traukā vai divos Petri trauciņos un pārbauda, izmantojot trihinelloskopu vai stereomikroskopu.

— Mērcilindru izskalo ar 5 līdz 10 ml krāna ūdens, un skalošanas ūdeni pievieno paraugam.

— Hidrolizēto paraugu jāpārbauda, tiklīdz tas ir gatavs. Nekādā gadījumā pārbaudes veikšanu nedrīkst atlikt uz nākamo dienu.

Ja hidrolizētie paraugi ir duļķaini vai tos nepārbauda 30 minūtēs pēc sagatavošanas, tos dzidrina šādi:

▼B

— galīgo paraugu 60 ml apjomā ielej mērcilindrā un nostādina 10 minūtes; 45 ml supernatanta šķidruma nosūc un atlikušos 15 ml papildina līdz 45 ml ar krāna ūdeni;

— pēc atkārtotas 10 minūšu nostādināšanas 30 ml supernatanta šķidruma nosūc un atlikušos 15 ml ielej pārbaudei Petri trauciņā vai kāpuru skaitīšanas tvertnē;

— mērcilindru izskalo ar 10 ml krāna ūdens, un skalošanas ūdeni pievieno paraugam Petri trauciņā vai kāpuru skaitīšanas tvertnē pārbaudes veikšanai.

IV. Pozitīvs vai nenoteikts rezultāts

Ja rezultāts ir pozitīvs vai nenoteikts, piemēro I nodaļas 3. punkta III daļā paredzētos nosacījumus.

B. **Mehāniska kopparauga hidrolīzes metode/uz filtra izolācijas tehnoloģija**

1. *Aparatūra un reaģenti*

Kā norādīts II A nodaļas 1. punktā.

Papildu aprīkojums:

a) 1 litra Gelmana piltuve ar filtru turētāju (diametrs 45 mm);

b) filtra diski, kas sastāv no riņķveida tērauda sieta ar 35 mikronu atverēm (diska diametrs: 45 mm), divi gumijas riņķi ar 1 mm biezumu (ārējais diametrs 45 mm; iekšējais diametrs 38 mm); riņķa sietu ievieto starp diviem gumijas riņķiem un piestiprina pie tiem ar divkomponentu līmi, kas piemērota diviem materiāliem;

c) 3 litru Erlenmeijera kolba ar sānu caurulīti nosūkšanai;

d) filtra sūknis;

e) plastmasas maisiņi ar vismaz 80 ml ietilpību;

f) aprīkojums plastmasas maisiņu noslēgšanai;

g) renilāze, koncentrācija: 1: 150 000 Soksleta vienības uz gramu.

2. *Paraugu ņemšana*

Kā noteikts I nodaļas 2. punktā.

3. *Procedūra*

I. Malšana

Iepriekšēja gaļas paraugu malšana gaļas mašīnā uzlabo hidrolīzes kvalitāti. Ja izmanto elektrisko homogenizatoru, tas jādarbina trīs līdz četras reizes, aptuveni vienu sekundi katru reizi.

II. Hidrolīzes procedūra

Šo procedūru var izmantot gan ar pilniem kopparaugiem (100 g paraugu vienlaicīgi), gan kopparaugiem, kuros ir mazāk nekā 100 g.

a) Pilni kopparaugi (100 paraugi vienlaicīgi)

Skatīt II A nodaļas 3 II (a).

b) Mazāki kopparaugi (mazāk nekā 100 paraugi)

Skatīt IIA nodaļas 3 II (b).

III. Kāpuru noteikšana filtrējot

a) Ledu (300 līdz 400 g ledus pārslu, vižņu vai sadrumstalota ledus) pievieno hidrolizējamam šķidrumam, papildinot tā apjomu līdz 2 litriem. Mazāku kopparaugu gadījumā ledus daudzumu attiecīgi samazina.

b) Hidrolizējamo šķidrumu maisa, līdz ledus ir izkusis. Atdzesēto šķidrumu atstāj uz vismaz trijām minūtēm, lai ļautu kāpuriem saritināties.

c) Gelmana piltuvi, kura aprīkota ar filtra turētāju un filtru disku, uzmontē uz Erlenmeijera kolbas, kas savienota ar filtra sūkni.

d) Hidrolizējamo šķidrumu ielej Gelmana piltuvē un nofiltrē. Uz filtrēšanas beigām hidrolizējamā šķidruma tecēšanu caur filtru

▼B

var paātrināt, izmantojot sūkšanu ar filtra sūkni. Sūkšana jāpārtrauc, pirms filtrs kļuvis sauss, t.i., kad piltuvē ir palicis 2 līdz 5 ml šķidruma.

e) Kad viss hidrolizējamais šķidrums ir nofiltrēts, filtru disku noņem un ievieto 80 ml ietilpības plastmasas maisiņā kopā ar 15 līdz 20 ml renilāzes šķīduma. Renilāzes šķīdumu sagatavo, pievienojot 2 g renilāzei 100 ml krāna ūdens.

f) Plastmasas maisiņu divreiz aizvāko un ievieto starp iekšējo un ārējo maisiņu *Stomacher* aparātā.

g) *Stomacher* aparāts var kopparaugu malt trīs minūtes.

h) Pēc trīs minūtēm plastmasas maisiņu kopā ar filtru disku un renilāzes šķīdumu izņem no *Stomacher* aparāta un atver ar šķērēm. Šķidro saturu ielej kāpuru skaitīšanas tvertnē vai Petri trauciņā. Maisiņu izskalo ar 5 līdz 10 ml ūdens, kuru pēc tam pievieno kāpuru skaitīšanas tvertnē pārbaudei ar trihinelloskopu vai Petri trauciņā pārbaudei ar stereomikroskopu.

i) Hidrolizāts jāpārbauda uzreiz pēc tā sagatavošanas. Nekādā gadījumā pārbaudi nedrīkst atlikt uz nākamo dienu.

Piezīme: Filtru diskus nedrīkst izmantot, ja tie nav pilnīgi tīri. Netīriem diskiem nedrīkst ļaut nožūt. Filtru diskus var notīrīt, atstājot tos uz nakti renilāzes šķīdumā. Pirms izmantošanas tos jāmazgā svaigā renilāzes šķīdumā, izmantojot "Stomacher" aparātu.

IV. Pozitīvs vai nenoteikts rezultāts

Ja rezultāts ir pozitīvs vai nenoteikts, piemēro I nodaļas 3. punkta III daļā paredzētos nosacījumus.

C. **Automātiskā hidrolīzes metode kopparaugiem līdz 35 g**

1. *Aparatūra un reaģenti:*

a) nazis vai šķēres paraugu ņemšanai;

b) 50 laukumiņos sadalītas planšetes, lai katrā varētu novietot apmēram 2 g gaļas, vai citi rīki, kas nodrošina līdzvērtīgu iespēju noteikt konkrētos paraugus;

c) *Trichomatic* 35® homogenizators ar filtrēšanas ieliktni;

d) sālsskābe 8,5 ± 0,5 svara %;

e) caurspīdīga polikarbonāta membrānas filtri ar diametru 50 mm un poru izmēru 14 mikroni;

f) pepsīns, koncentrācija 1: 10 000 NF (ASV Nacionālais Formulārs), kas atbilst 1: 12 500 BP (Britu Farmakopeja) un 2 000 FIP (Starptautiskā Farmaceitiskā federācija – *Fédération Internationale de Pharmacie*);

g) svari ar precizitāti 0,1 g;

h) pincete ar plakanu galu;

i) vairāki mikroskopa priekšmetstikliņi ar sānu garumu vismaz 5 cm vai vairāki Petri trauciņi ar vismaz 6 cm diametru, kas apakšpusē ar marķieri iezīmēti 10 × 10 mm kvadrātiņos;

j) (stereo-)mikroskops ar gaismas pārraidīšanas avotu (palielinājums 15 līdz 60 reizes) vai trihinelloskops ar horizontālu plakni;

k) tvertne izlietoto šķidrumu savākšanai;

l) vairākas 10 litru tvertnes, kuras izmanto aparāta attīrīšanai, piemēram, ar formalīnu, un hidrolizāta noliešanai, kas paliek pāri gadījumos, kad parauga pārbaudes rezultāts ir pozitīvs;

m) termometrs ar precizitāti līdz 0,5 °C temperatūras diapazonā no 1 °C līdz 100 °C.

2. *Paraugu ņemšana*

Kā noteikts I nodaļas 2. punktā.

▼B

3. *Procedūra*

I. Hidrolīzes procedūra

a) Novieto homogenizatoru ar filtrēšanas ieliktni, pievieno izvadcauruli tā, lai tā notek atkritumu tvertnē.

b) Kad homogenizators ir ieslēgts, sākas sildīšana.

c) Pirms to dara, apakšējo vārstu, kas atrodas zem reakcijas kambara, jāatver un jāaizver.

d) Pievieno līdz 35 paraugiem, kas sver aptuveni 1 g katrs (pie temperatūras no 25 līdz 30 °C), kas ņemti no katra atsevišķa parauga saskaņā ar 2. punktu. Jānodrošina, lai lieli cīpslu gabali neiekļūst filtrā, jo tie var nosprostot filtra membrānu.

e) Ielej ūdeni līdz šķidruma kambara, kas saistīts ar homogenizatoru (aptuveni 400 ml), malai.

f) Ielej ap 30 ml sālsskābes (8,5 %) līdz mazākā saistītā šķidruma kambara malai.

g) Ievieto membrānas filtru zem rupjākā filtra turētāja filtra ieliktnī.

▼M2

h) Visbeidzot, pievieno 7 g pepsīna vai 21 ml šķidra pepsīna. Lai novērstu pepsīna sadalīšanos, stingri jāievēro šī secība.

▼B

i) Aizver reakcijas un šķidruma kambaru vākus.

j) Izvēlas hidrolīzes laiku. Cūkām normālā kaušanas vecumā izmanto īsāku hidrolīzes laiku (5 minūtes), kamēr citus paraugus hidrolīze ilgāk (8 minūtes).

k) Nospiežot homogenizatora starta pogu, automātiski sākas dozēšanas un hidrolīzes process, kuram seko filtrēšana. Pēc 10 līdz 13 minūtēm process ir pabeigts, un aparāts automātiski apstājas.

l) Kad pārbaudīts, vai kambaris ir tukšs, atver reakcijas kambara vāku. Ja kambarī palikušas putas vai hidrolizāts, procedūru saskaņā ar V nodaļu atkārto.

II. Kāpuru noteikšana

a) Noņem filtra turētāju un pārliek membrānas filtru uz priekšmeta stikliņu vai Petri trauciņu.

b) Membrānas filtru pārbauda, izmantojot (stereo-) mikroskopu vai trihinelloskopu.

III. Tīrīšanas aprīkojums

a) Ja rezultāts ir pozitīvs, homogenizatoru reakcijas kambarī piepilda ar vārošu ūdeni uz divām trešdaļām. Parastu krāna ūdeni ielej savienotājā šķidruma kambarī, līdz tas sasniedz apakšējo sensoru. Tad notiek automātiskā tīrīšana. Attīra filtra tīrītāju un visu pārējo aprīkojumu, izmantojot, piemēram, formalīnu.

b) Pēc tam, kad dienas darbs ir pabeigts, homogenizatora šķidruma kambari piepilda ar ūdeni un veic ikdienas standarta ciklu.

IV. Membrānu filtru izmantošana

Katru polikarbonāta membrānas filtru var izmantot ne vairāk kā piecas reizes. Pirms katras izmantošanas filtrs ir jāapgriež. Turklāt, filtrs katru reizi jāpārbauda, lai pamanītu bojājuma vietas, kuru dēļ filtrs būtu nepiemērots turpmākai izmantošanai.

V. Metode, kuru izmanto, ja hidrolīze nav notikusi līdz galam un nevar veikt filtrāciju.

Kad homogenizators ir beidzis automātisko ciklu saskaņā ar C 3 I, atver reakcijas kambara vāku un pārbauda, vai tajā ir palikušas putas vai šķidrums. Ja tas tā ir, jādara šādi:

a) aizver apakšējo vārstu zem reakcijas kambara;

b) noņem filtra turētāju un pārvieto membrānas filtru uz priekšmeta stikliņu vai Petri trauciņu;

▼B

c) ievieto jaunu membrānas filtru filtra turētājā un pievieno filtra turētāju;

d) piepilda homogenizatora šķidruma kambari ar ūdeni, līdz apakšējais sensors ir nosegts;

e) veic automātisku tīrīšanas ciklu;

f) pēc tīrīšanas cikla pabeigšanas atver reakcijas kambara vāku un pārbauda, vai tajā ir palicis šķidrums;

g) ja kambaris ir tukšs, izņem filtra turētāju un ar pinceti pārliek membrānas filtru uz priekšmeta stikliņu vai Petri trauciņu;

h) pārbauda divus membrānas filtrus saskaņā ar ii). Ja filtrus nevar pārbaudīt, saskaņā ar C 3 I atkārto visu hidrolīzes procesu ar ilgāku hidrolīzes laiku.

VI. Pozitīvs vai nenoteikts rezultāts

Ja rezultāts ir pozitīvs vai nenoteikts, piemēro I nodaļas 3. punkta III daļā paredzētos nosacījumus.

III NODAĻA

TRIHINELLOSKOPIJA

1. *Aparatūra:*

a) kvēlspuldzes trihinelloskops ar 30 līdz 40 x un 80 līdz 100 x palielinājumu vai stereomikroskops ar regulējamas intensitātes gaismas avotu;

b) kompresijas ierīce, kas ir spiediena glāze, kura sastāv no divām stikla plāksnēm (no kurām viena sadalīta vienādos laukos);

c) mazas līkas šķēres;

d) mazas ķirurģiskās knaiblītes;

e) nazis paraugu ņemšanai;

f) mazi sanumurēti trauciņi paraugu uzglabāšanai atsevišķi;

g) pilināmā pipete;

h) glāze etiķskābes un glāze kālija hidroksīda šķīduma pārkaļķošanās paspilgtināšanai un izžuvušas gaļas mīkstināšanai.

2. *Paraugu savākšana*

Veselu liemeņu gadījumā no katra dzīvnieka ņem vairākus rieksta lieluma paraugus.

a) Mājas cūkām šos paraugus ņem no abām diafragmas kājiņām pie pārejas uz muskuļoto daļu.

b) Mežacūku gaļas paraugus ņem no abām kājiņām pie pārejas uz muskuļoto daļu un papildu no žokļa, kājas apakšējās daļas muskuļiem, starpribu muskuļiem un mēles muskuļiem, kopumā sešus paraugus no katra atsevišķa dzīvnieka.

c) Ja kādi noteikti muskuļi nav pieejami paraugu ņemšanai, no pieejamajiem muskuļiem ņem kopumā četrus paraugus.

d) Gaļas gabalu gadījumā ņem četrus rieksta lieluma paraugus no šķērssvītroto muskuļu šķiedrām, ja iespējams bez taukiem, ņem no dažādām vietām, no katra gabala, pēc iespējas tuvu kauliem vai cīpslām.

3. *Procedūra*

a) Kompresijas ierīcē saspiež 1,0 ± 0,1 g gaļas, kas atbilst 28 auzu graudiņu lieluma gabaliem. Ja nepieciešams, piepilda divas kompresijas ierīces, lai pārbaudītu 56 auzu graudiņu lieluma gabalus.

b) Ja ir abas mājas cūkas diafragmas kājiņas, trihinellu pārbaudītājam no katra iepriekšminētā vesela liemeņa noņemtajiem paraugiem ir jānogriež 28 auzu graudiņu lieluma gabali, tātad kopā 56 gabaliņi.

c) Ja ir tikai viena diafragmas kājiņa, tad ir jānogriež 56 gabaliņi no dažādām vietām un, ja iespējams, no vietas, kur ir pāreja uz cīpslaino daļu.

▼B

d) Paraugus, kas ņemti no četriem pārējiem mežacūkas muskuļiem, katru sagriež septiņos auzu graudiņa lieluma gabaliņos, tātad kopā 28 papildu gabaliņos.

e) Trihinellu pārbaudes veicējs saspiež 56 (vai 84) gabaliņus starp stikla plāksnēm tā, lai caur priekšmetstikliņiem ir skaidri salasāms uz priekšmetstikliņa uzdrukātais raksts.

f) Ja pārbaudāmā gaļa ir izžuvusi un veca, preparāti pirms saspiešanas 10–20 minūtes ir jāmīkstina šķīdumā, kas sastāv no vienas daļas kālija hidroksīda un divām daļām ūdens.

g) Katram paraugam, kas ņemts no gaļas gabala, trihinellu pārbaudes veicējs nogriež 14 auzu graudiņa lieluma gabaliņus, kopā tātad 56 gabaliņus.

h) Mikroskopiskā pārbaude jāveic tā, lai katru preparātu lēni un rūpīgi izpētītu 30 līdz 40 kārtīgā palielinājumā.

i) Ja trihinellskopijas pārbaude atklāj aizdomīgas zonas, tās ir jāpārbauda ar trihinelloskopa vislielāko (80 līdz 100 kārtēju) palielinājumu.

j) Ja iznākums ir neskaidrs, pārbaude ir jāturpina ar turpmākiem paraugiem un priekšmetstikliņa preparātiem, kamēr tiek iegūta vajadzīgā informācija. Trihinelloskopijas pārbaude ir jāveic vismaz sešas minūtes.

k) Pārbaudei noteiktais minimālais laiks neietver paraugu noņemšanai un preparātu sagatavošanai vajadzīgo laiku.

l) Parasti trihinelloskopijas pārbaudes veicējam dienā nevajadzētu pārbaudīt vairāk par 840 gabaliem, kas atbilst 15 mājas cūku vai 10 savvaļas cūku pārbaudei.

▼B

II PIELIKUMS

Apstrāde saldējot

A. *1. saldēšanas metode*

a) Gaļa, kas ievesta saldētā veidā, jāuztur šādā stāvoklī.

b) Saldētavas tehniskajam aprīkojumam un energoapgādei jābūt tādai, lai nodrošinātu, ka nepieciešamo temperatūru var sasniegt ļoti ātri un uzturēt visās telpas daļās un gaļā.

c) Pirms saldēšanas jānoņem izolējošais iepakojums, izņemot gadījumus, kad gaļa viscaur jau ir vajadzīgajā temperatūrā, ievedot saldētavas telpā, vai gaļa ir iepakota tā, ka iepakojums netraucē tai noteiktā laikā sasniegt nepieciešamo temperatūru.

d) Atsevišķas partijas saldētavā jānovieto atsevišķi un noslēgtā vietā.

e) Jāreģistrē datums un laiks, kurā katra partija ir ievesta saldētavā.

f) Temperatūrai saldētavas telpā jābūt vismaz –25 °C. Temperatūru mēra, izmantojot kalibrētus termoelektriskos instrumentus, un nepārtraukti reģistrē. To nedrīkst mērīt tiešā aukstā gaisa plūsmā. Instrumenti uzglabājami drošā slēgtā vietā. Temperatūras līknēm jāatspoguļo datu skaitļi no gaļas importa pārbaudes reģistra, kā arī datums un laiks, kad uzsākta un pabeigta saldēšana. Šāda informācija jāuzglabā gadu pēc tās apkopošanas.

g) Gaļa, kuras diametrs vai biezums ir līdz 25 cm, jāsaldē vismaz 240 stundas no vietas, un gaļa, kuras diametrs vai biezums ir no 25 līdz 50 cm, jāsaldē vismaz 480 stundas no vietas. Šādu saldēšanu nedrīkst piemērot gaļai, kas ir biezāka vai ar lielāku diametru. Saldēšanas laiku rēķina no brīža, kad temperatūra saldēšanas telpā sasniedz f) apakšpunktā noteikto.

B. *2. saldēšanas metode*

Ir jāizpilda 1. metodes a) līdz e) apakšpunkta vispārējie nosacījumi un jāizmanto šādas laika un temperatūras kombinācijas:

a) gaļa, kuras diametrs vai biezums ir līdz 15 cm, jāsaldē vienā no šādām laika un temperatūras kombinācijām:

— 20 dienas –5 °C temperatūrā,

— 10 dienas –23 °C temperatūrā,

— 6 dienas –29 °C temperatūrā.

b) Gaļa, kuras diametrs vai biezums ir no 15 cm līdz 50 cm, jāsaldē vienā no šādām laika un temperatūras kombinācijām:

— 30 dienas –15 °C temperatūrā,

— 20 dienas –25 °C temperatūrā,

— 12 dienas –29 °C temperatūrā.

Temperatūrai saldētavā jābūt ne augstākai par izvēlētās deaktivēšanas temperatūras līmeni. Temperatūru mēra, izmantojot kalibrētus termoelektriskos instrumentus, un nepārtraukti reģistrē. To nedrīkst mērīt tiešā aukstā gaisa plūsmā. Instrumenti uzglabājami drošā slēgtā vietā. Temperatūras līknēm jāatspoguļo dati no gaļas importa pārbaudes reģistra, kā arī datums un laiks, kad uzsākta un pabeigta saldēšana Šāda informācija jāuzglabā gadu pēc tās apkopošanas.

Ja izmanto saldēšanas tuneļus un netiek strikti ievērotas iepriekšminētās procedūras, pārtikas aprites tirgus dalībniekiem jāspēj pierādīt kompetentajai iestādei, ka alternatīvā metode ir efektīva, lai iznīcinātu trihinellu parazītus cūkgaļā.

C. *3. saldēšanas metode*

Šī apstrāde ietver tirdzniecības saldēšanu-žāvēšanu vai gaļas saldēšanu īpašās laika un temperatūras kombinācijās, uzraugot temperatūru katra iegriezuma centrā.

a) Ir jāizpilda 1. metodes a) līdz e) apakšpunkta vispārējie nosacījumi un jāizmanto šādas laika un temperatūras kombinācijas:

— 106 stundas –18 °C temperatūrā,

— 82 stundas –21 °C temperatūrā,

▼B

— 63 stundas –23,5 °C temperatūrā,

— 48 stundas –26 °C temperatūrā,

— 35 stundas –29 °C temperatūrā,

— 22 stundas –32 °C temperatūrā,

— 8 stundas –35 °C temperatūrā,

— 1/2 stunda –37 °C temperatūrā.

b) Temperatūru mēra, izmantojot kalibrētus termoelektriskos instrumentus, un nepārtraukti reģistrē. Termometra zondi ievieto gaļas gabala centrā, kas nav mazāks kā biezākais sasaldējamās gaļas gabals. Šis gaļas gabals novietojams vissliktākajā saldētavas vietā, prom no dzesēšanas aprīkojuma vai tiešas aukstā gaisa plūsmas. Instrumenti uzglabājami drošā slēgtā vietā. Temperatūras līknēm jāatspoguļo datu skaitļi no gaļas importa pārbaudes reģistra, kā arī datums un laiks, kad uzsākta un pabeigta saldēšana. Šāda informācija jāuzglabā gadu pēc tās apkopošanas.

▼B

III PIELIKUMS

Tādu dzīvnieku pārbaude, kas nav cūkas

Zirga gaļu, savvaļas dzīvnieku medījumu un citu gaļu, kas varētu būt invadēta ar trihinellu parazītiem, pārbauda saskaņā ar vienu no hidrolīzes metodēm, kas norādītas I pielikuma I vai II nodaļā, ar šādiem grozījumiem.

a) Vismaz 10 g parauga ņem no mēles vai gremošanas muskuļiem zirgiem un priekškājas, mēles vai diafragmas mežacūkai.

b) Ja zirgam šie muskuļi nav pieejami, jāņem lielāks paraugs no diafragmas kājiņas pie pārejas uz cīpslaino daļu. Muskuļiem jābūt brīviem no saistaudiem un taukiem.

c) Vismaz 5 g parauga tiek apstrādāti saskaņā ar noteikšanas references metodi, kas norādīta I pielikuma I nodaļā, vai ar līdzvērtīgu metodi II nodaļā. Katram hidrolizējamam paraugam kopējais pārbaudītā muskuļa svars nedrīkst pārsniegt 100 g I nodaļas metodes un II nodaļas A un B punkta metodes gadījumā un 35 g – II nodaļas C punkta metodes gadījumā.

d) Ja rezultāts ir pozitīvs, ņem nākamos 50 g paraugus turpmākai neatkarīgai pārbaudei.

e) Neskarot dzīvnieku sugu saglabāšanas noteikumus, visa medījumu gaļa, kas atšķirīga no mežacūkas gaļas, piemēram, lāču, gaļēdāju zīdītājdzīvnieku (tajā skaitā jūras zīdītāju) un reptiļu gaļa, jāpārbauda, ņemot 10 g muskuļu pie īpašas koncentrācijas vietām vai lielāki daudzumi, ja šīs vietas nav pieejamas. Īpašas koncentrācijas vietas ir:

   i) lāčiem: diafragma, gremošanas muskuļi un mēle;

   ii) valzirgiem: mēle;

   iii) krokodiliem: gremošanas un starpribu muskuļi;

   iv) putniem: galvas muskuļi (piem., gremošanas un kakla muskuļi).

f) Hidrolīzes laikam jābūt pietiekamam, lai nodrošinātu adekvātu šo dzīvnieku audu hidrolīzi, bet tas nedrīkst pārsniegt 60 minūtes.

▼B

IV PIELIKUMS

Detalizēti nosacījumi no trihinellas brīvām novietnēm un reģioniem ar nenozīmīgu trihinellu risku

Šā pielikuma izpratnē

"kontrolēti turēšanas apstākļi integrētā ražošanas sistēmā" nozīmē tādu lopkopību, kuras ietvaros cūkas visu laiku tiek turētas apstākļos, kurus kontrolē pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks attiecībā uz barošanu un turēšanu.

I NODAĻA

PĀRTIKAS APRITĒ IESAISTĪTO TIRGUS DALĪBNIEKU SAISTĪBAS

A. Lai pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks iegūtu no trihinellām brīvas novietnes statusu, ir jāizpilda šādas prasības.

a) Pārtikas apritē iesaistītajam tirgus dalībniekam jāveic visi profilaktiskie pasākumi attiecībā uz ēku celtniecību un uzturēšanu, lai novērstu grauzēju, jebkura veida zīdītāju un lielu gaļēdāju putnu iekļūšanu ēkās, kur tiek turēti mājdzīvnieki.

b) Pārtikas apritē iesaistītajam tirgus dalībniekam jāīsteno kaitēkļu apkarošanas programmas, it īpaši attiecībā uz grauzējiem, lai efektīvi novērstu cūku invadēšanu. Operatoram jāreģistrē programmas rezultāti un jādara tie pieejami kompetentajai iestādei.

c) Pārtikas apritē iesaistītajam tirgus dalībniekam jānodrošina, ka visa barība tiek ņemta no iestādes, kas ražo barību saskaņā ar principiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 12. janvāra Regulā (EK) Nr. 183/2005 ([1]), kurā noteiktas barības higiēnas prasības.

d) Pārtikas apritē iesaistītajam tirgus dalībniekam barība sugām, par kurām ir aizdomas uz invāziju ar trihinellām, jāuzglabā noslēgtās tvertnēs vai citos konteineros, kuri nav pieejami grauzējiem. Visa pārējā barība ir iepriekš jākarsē vai jāsagatavo un jāuzglabā, kā noteikusi kompetenta iestāde.

e) Pārtikas apritē iesaistītajam tirgus dalībniekam jānodrošina beigto dzīvnieku savākšana likvidēšanai ar sanitāriem paņēmieniem 24 stundu laikā pēc nobeigšanās. Tomēr beigtos sivēnus var savākt un uzglabāt novietnē cieši noslēgtā konteinerā, kas paredzēts likvidēšanai.

f) Ja novietnes tuvumā atrodas izgāztuve, pārtikas apritē iesaistītajam tirgus dalībniekam jāinformē kompetentā iestāde. Pēc tam kompetentajai iestādei jāizvērtē saistītie riski un jāizlemj, vai novietne atzīstama par brīvu no trihinellām.

g) Pārtikas apritē iesaistītajam tirgus dalībniekam jānodrošina, ka sivēni, kas nonāk novietnē no ārpuses, un iegādātas cūkas būtu dzimušas un audzētas kontrolētos apstākļos integrētās ražošanas sistēmās.

h) Pārtikas apritē iesaistītajam tirgus dalībniekam jānodrošina, ka cūkas tiek identificētas, lai varētu noteikt to izcelsmes novietni.

i) Pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks var ievest jaunus dzīvniekus novietnē tikai tad, ja tie:

i) nāk no novietnes, kas oficiāli atzīta par brīvu no trihinellām, vai

ii) tiem ir kompetentās iestādes eksporta valstī apstiprināts sertifikāts, kas apliecina, ka dzīvnieks ir no novietnes, kas atzīta par brīvu no trihinellām, vai

iii) tiek turēti izolācijā, līdz Kopienas apstiprinātas laboratorijas seroloģiskais tests parāda negatīvu rezultātu. Paraugu ņemšana seroloģiskajam testam jāuzsāk tikai pēc tam, kad dzīvnieki novietnē bijuši četras nedēļas.

j) Pārtikas apritē iesaistītajam tirgus dalībniekam jānodrošina, ka neviena kaušanai paredzētā cūka nenokļūst ārā visā ražošanas periodā.

k) Pirmo dzīves nedēļu laikā pirms atšķiršanas no sivēnmātes pieļaujama atrašanās ārā, ja izpildīti šādi nosacījumi:

i) pēdējo 10 gadu laikā valstī mājdzīvniekiem nav konstatēta trihinellu invāzija;

([1]) OV L 35, 8.2.2005., 1. lpp.

▼B

ii) pastāv ikgadēja uzraudzības programma savvaļas dzīvniekiem, par kuriem ir aizdomas uz invāziju ar trihinellām. Programmai jābūt balstītai uz riska izvērtējumu, un tā īstenojama vietā, kas epidemioloģiski attiecas uz novietnes, kas ir brīva no trihinellām, ģeogrāfisko novietojumu. Programmas ietvaros, pamatojoties uz iepriekšējiem atklājumiem, pārbauda attiecīgās uzņēmīgās sugas. Rezultātiem jāparāda trihinellu izplatība dzīvniekiem zem 0,5 %;

iii) atrodoties ārā, dzīvniekiem jāatrodas pienācīgi iežogotās vietās;

iv) tiek īstenota 11. pantā minētā monitoringa programma, un iesaistītajās novietnēs monitorings tiek veikts regulāri;

v) visas sivēnmātes un kuiļi, kas novietnē tiek turēti vaislai, sistemātiski tiek pārbaudīti kautuvē, izmantojot I pielikuma I nodaļā aprakstīto noteikšanas references metodi vai kādu no līdzvērtīgām metodēm, kas aprakstītas I pielikuma II nodaļā, un

vi) tiek veikti pasākumi, lai novērstu lielu gaļēdāju un visēdāju putnu (piemēram, kraukļu, maitu putnu) piekļuvi mājdzīvniekiem.

B. Pārtikas aprites ķēdē iesaistītajiem novietņu, kuras atzītas par brīvām no trihinellām, vadītājiem jāinformē kompetentā iestāde, ja kāda no A punktā minētajām prasībām vairs netiek izpildīta vai ir radušās citas izmaiņas, kas varētu ietekmēt no trihinellām brīvas novietnes statusu.

II NODAĻA

KOMPETENTO IESTĀŽU SAISTĪBAS

A. Kompetentās iestādes dalībvalstīs, kurās pēdējo 10 gadu laikā mājas cūkām ir konstatētas trihinellas, var atzīt novietni par brīvu no trihinellām, ja:

a) pirms šāda atzinuma pieņemšanas 12 mēnešu laikā novietne pārbaudes nolūkos apmeklēta vismaz divas reizes, lai pārbaudītu tās atbilstību IV pielikuma I nodaļas A punkta prasībām, un

b) visām cūkām, kas nosūtītas kaušanai pēdējo 24 mēnešu laikā pirms šāda atzinuma veikšanas vai ilgākā laika periodā, ja kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamu, ir veiktas pārbaudes, lai kompetentā iestāde pārliecinātos, ka ir pārbaudīts pietiekams daudzums dzīvnieku no konkrētās novietnes, izmantojot kādu no parazītu noteikšanas metodēm, kas aprakstītas I pielikuma I un II nodaļā, un

c) pārbaužu rezultāti bijuši negatīvi, un

d) uz risku balstīta pārraudzības programma savvaļas dzīvniekiem tiek īstenota vietās, kur savvaļas dzīvnieki un novietnes, kuras piesakās uz no trihinellām brīvu statusu, pastāv cieši līdzās; ar pārraudzības programmu optimizē parazītu noteikšanu, izmantojot vispiemērotākos uzņēmīgos dzīvniekus un noteikšanas tehnoloģijas, ņemot kā paraugus lielu skaitu dzīvnieku un tik daudz gaļas paraugu, cik vien nepieciešams; savvaļas dzīvniekiem noteikto parazītu sugas identificē Komisijas vai valsts references laboratorijā; Komisijas references laboratorija var palīdzēt sagatavot standartizētu protokolu savvaļas uzraudzības programmai. Šajā daļā norādīto prasību izpildei var izmantot arhīvu datus.

B. Kompetentās iestādes dalībvalstīs, kurās pēdējo 10 gadu laikā mājas cūkām nav konstatētas trihinellas, var atzīt novietni par brīvu no trihinellām, ja

izpildītas A punkta d) apakšpunkta prasības.

C. Kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu atzīt novietņu kategoriju par brīvu no trihinellām, ja izpildīti šādi nosacījumi:

a) ir izpildītas visas IV pielikuma I nodaļas A punkta prasības ar izņēmumu attiecībā uz k) apakšpunktu, kuru nepiemēro, un

b) valstī pēdējo 10 gadu laikā mājdzīvniekiem nav atklāta vietējas izcelsmes trihinellu invāzija, un šajā laikā veiktas nepārtrauktas pārbaudes kaujamajām cūkām, nodrošinot vismaz 95 % ticamības līmeni, ka, ja trihinellu izplatība pārsniegs 0,0001 %, jebkura šāda invāzija tiks atklāta, un

c) jābūt pieejamam skaidram aprakstam par novietņu kategoriju, saimniekošanas veidu un audzējamo dzīvnieku veidu, un

d) saskaņā ar IV pielikuma II nodaļas A punkta d) apakšpunktu savvaļas dzīvniekiem ir izveidota uz risku balstīta pārraudzības programma.

▼B

D. Papildus Direktīvas 2003/99/EK IV pielikumā noteiktajām prasībām sākotnējā ziņojumā un tam sekojošos ikgadējos ziņojumos Komisijai ietverama šāda informācija:

a) inficēšanās gadījumu skaits ar trihinellām (svešas un vietējas izcelsmes) cilvēkiem, tostarp epidemioloģiskie dati;

b) trihinellu pārbaužu rezultāti mājas cūkām, kas nav audzētas kontrolētos apstākļos integrētās ražošanas sistēmās; rezultātos jāiekļauj invāzijas skarto dzīvnieku vecums un dzimums, vadības sistēmas veids, izmantotās diagnostikas metodes veids, invadētības ar parazītiem līmenis (ja ir zināms), un jebkura cita attiecīga papildu informācija;

c) rezultāti par trihinellu pārbaudēm vaislas cūkām un kuiļiem; rezultātiem jāietver b) apakšpunktā minētā informācija;

d) trihinellu pārbaužu rezultāti mežacūku, zirgu, medījumu un citu uzņēmīgo dzīvnieku liemeņos;

e) 11. pantā minēto seroloģisko testu rezultāti, ja Kopienas references laboratorija ir apstiprinājusi piemērotu testu;

f) citi gadījumi, kad pastāv aizdomas uz svešas vai vietējas izcelsmes trihinellām, un visi attiecīgie laboratorijas rezultāti;

g) visu pozitīvo rezultātu izklāsts un trihinellu sugas apstiprinājums, kas veikts Kopienas vai valsts references laboratorijā;

h) dati iesniedzami Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes noteiktā formātā un saskaņā ar laika grafiku, kas noteikts ziņojumiem par zoonozēm;

i) ziņojumiem attiecībā uz novietnēm vai novietņu kategorijām, kas atzītas par brīvām no trihinellām – informācija par šādu no trihinellām brīvu novietņu skaitu un rezultāti par no trihinellām brīvu novietņu pārbaudēm, tajā skaitā informācija par saimnieka kompetenci;

j) ziņojumos attiecībā uz reģioniem ar niecīgu risku jāietver:

i) informācija par pārraudzības programmu, kas īstenota saskaņā ar 11. pantu, vai cita līdzvērtīga informācija;

ii) informācija par uz risku balstītu pārraudzības programmu savvaļas dzīvniekiem, kas īstenota saskaņā ar iepriekš minēto A punkta d) apakšpunktu, vai cita līdzvērtīga informācija.